

Sygn. akt XI GC 764/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 13 września 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: aplikant aplikacji ogólnej B. M.

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2016 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko K. W.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2032,63 zł (dwa tysiące trzydzieści dwa złote sześćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 764/14

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 kwietnia 2014 r., powód T. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. W. 4560 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 grudnia 2012 r. i kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, że wykonał na rzecz pozwanego prace elewacyjne, za które pozwany nie zapłacił umówionego wynagrodzenia.

Po wydaniu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, wskazując, że powód został obciążony szeregiem kwot: 2076 zł tytułem kary umownej za zwłokę powstałą w wyniku nienależytego wykonania umowy w oparciu o art. 9 § 2a umowy; 8900 zł tytułem kosztu dzierżawy rusztowania do 11 lutego 2013 r. (0,20 zł za m²), 500 zł za wykonanie poprawek prac powoda, 180 zł – koszt rusztowania (...), które nie zostało zwrócone; 6200 zł z tytułu ponadnormatywnego zużycia materiałów. Pozwany zgłosił zarzut potrącenia tych kwot z roszczeniem powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8.10.2012 r. strony zawarły umowę o roboty budowlane, mocą której powód zobowiązał się wykonać docieplenie budynku mieszkalnego przy ul. (...) w S.. Do powoda należało zabezpieczenie folią stolarki okiennej i drzwiowej, zagruntowanie podłoża, zabicie odparzonych tynków, przyklejenie płyt styropianowych z kółkowaniem, wypełnienie pianką poliuretanową szczelin między płytami styropianowymi, zabezpieczenie narożników wypukłych listwą narożnikową z siatką, założenie listew kapinosowych na wszystkich poziomych narożnikach wypukłych (również balkonów), przyklejenie siatki, gruntowanie, nałożenie tynku mineralnego, malowanie dwukrotne i posprzątanie. Prace miały zostać rozpoczęte 8.10.2012 r. i zakończone 12.11.2012 r., termin

realizacji mógł ulec zmianie w przypadku opóźnionego przekazania placu budowy, przerw w pracach powstałych z winy zamawiającego, zlecenia prac dodatkowych lub zamiennych, wystąpienia warunków atmosferycznych, uniemożliwiających wykonywanie prac. W § 6 wskazano, że prace zostaną wykonane z materiałów powierzonych, w oparciu o normy zleciodawcy i producenta, materiał miał być rozliczony po zakończeniu prac w oparciu o wskazane normy. Wynagrodzenie ustalono na 40 zł/m² netto. W § 9 wskazano kary umowne, m. in. dla zamawiającego na wypadek zwłoki w wykonaniu prac 0,3% za każdy dzień, w przypadku odstąpienia z winy wykonawcy 10% wartości umowy. Możliwe było dochodzenie odszkodowania przewyższającego kary umowne. W § 11 wykonawca udzielił gwarancji na prace na okres 60 miesięcy od podpisania protokołu końcowego odbioru robót. W § 13 wskazano, że zamawiający ma prawo odstąpić od umowy m.in. w razie, gdy wykonawca nie rozpoczął robót albo przerwał ich wykonywanie i nie kontynuuje ich mimo wezwania przez zamawiającego. Aneksem nr (...) zmieniono termin wykonania prac do 4.12.2012 r.

Dowód: umowa k. 18-20, aneks k. 21

Prace powyższe były częścią prac zleconych pozwanemu przez Wspólnotę Mieszkaniową B. 2.

Niesporne

Powód wykonywał swoje prace przy użyciu rusztowania (...) pozwanego, nie był jedynym wykonawcą, który z niego korzystał. W późniejszym czasie to rusztowanie zginęło. Wykonywanie prac przedłużało się m. in. z powodu pogody, po jakimś czasie od rozpoczęcia prac powód miał kłopoty z pracownikami. Powód nie zgłaszał problemów technicznych.

Dowód: zeznania Z. S. k. 143

Jednocześnie z powodem prace dociepleniowe na innych ścianach wykonywały inne ekipy.

Dowód: zeznania M. D. k. 144

Materiał był wydawany powodowi i jego pracownikom na podstawie dokumentów WZ. Powód nie zgłaszał, że materiału zużywa się więcej z uwagi na stan techniczny ścian.

Dowód: zeznanie T. W. k. 145-146, M. K. k. 153

Powód nie skończył powierzonego mu zakresu prac, prace kończyła po nim inna ekipa, która również wykonała poprawki.

Dowód: zeznanie M. M. k. 146-148

W dniu 29.11.2012 r. powód wystawił pozwanemu fakturę na kwotę 7560 zł (7000 zł netto), z terminem płatności 14 dni. W tym samym dniu podpisany został protokół odbioru 175m² prac, wskazano, że jakość prac jest dobra.

Dowód: faktura k. 22, protokół k. 23

W notatce z 20.12.2012 r. wskazano usterki w pracach powoda – obróbka tynku pod rynną, wyśrodkować parapety, parapet III p. zakończyć zamknięcie, parapet strychowy skrócić, w ościeżach w okienkach WC brak siatki zbrojeniowej, podorabiać tynk pod parapetami, przerobić otwór okienny WC, dopiankować parapety, uzupełnić ościeże okiennic parter. Powód podpisał notatkę.

Dowód: notatka k. 28

Powód wykonał 519 m² elewacji, z czego 320 m² otynkował.

Niesporne

Do wykonania prac powód pobrał 800 m2 siatki, 3500 kg kleju D., 6600 kg kleju NovoFix, 1425 kg tynku i 130 l gruntu. Zużycie normowe tych materiałów (z podwyższeniem o 50% normy na klej z uwagi na konieczność wyrównania nierówności) to odpowiednio 612,4 metry siatki, 1816,5 kg kleju DC, 2335,50 kg kleju NF, 960 kg tynku, 96 l gruntu. Naddatek to odpowiednio 137,60 kg, 1558,50 kg, 277170 kg, 240 kg i 34 l, ceny jednostkowe odpowiednio 1,64, 0,86 zł, 1,03 zł, 2,21 zł, 9,40 zł.

Wartość materiałów pobranych ponad normę wg średnich cen rynkowych to 6304,80 zł brutto.

Dowód: dokumenty WZ k. 68v-73, 91-102

Opinia biegłego k. 175 – 198, 235

Pozwany wystawił rozliczenie pobranych materiałów, obciążając powoda kwotą 6200 zł. W rozliczeniu wskazano, co następuje: klej N. pobrano 6275 kg, ilość niezbędna do wykonania prac 3374 kg, różnica 2901 kg, strata 2581,89 zł, klej D. pobrano 3375 kg, ilość niezbędna (...), różnica (...), strata 1573,58 zł, siatka pobrano 750 m2, ilość potrzebna 571, różnica 179, strata 572,80 zł, tynk pobrano 1200 kg, ilość potrzebna 960 kg, różnica 240 kg, strata 532 zł, grunt pobrano 130 l, ilość potrzebna 104, l różnica 26 l, strata 49,40 zł, pianka profil pobrano 45 szt, ilość potrzebna 15 sztuk, różnica 30 sztuk, strata 750 zł, narożnik pobrano 450 mb, ilość potrzebna 360 mb, różnica 90 mb, strata 144 zł.

Z uwagi na wiek budynku ustalając ilość potrzebnego kleju pozwany podwyższył normę producenta o 50%.

Dowód: zestawienie k. 53v, zeznania pozwanego k. 154-155

Pismem z 21.12.2012 r. pozwany poinformował, że wobec niewykonania umowy w terminie zostaje ona rozwiązana ze skutkiem natychmiastowym, a powód zostanie rozliczony z pobranych materiałów i obciążony kosztami postępu rusztowania od 12.11.2012 r. za 309 m2 oraz od 2.12.2012 r. za 239 m2 od czasu demontażu, po 0,2 zł za metr 2. Wskazano, że kwota 4000 zł należna powodowi zostanie zatrzymana do momentu usunięcia usterek.

Dowód: pismo k. 27a

Pozwany otrzymał następujące faktury za wynajem rusztowania od firmy (...): z 30.11.2012 r. na kwotę 9015,53 zł za montaż i dzierżawę rusztowań w listopadzie (za 1179 m2 rusztowania przy stawce 0,18 zł za m2), na kwotę 4598,24 zł za dzierżawę w grudniu, na kwotę 2386,94 zł za dzierżawę 626 m2 w styczniu 2013 r., na kwotę 3214,73 zł za dzierżawę 626 m2 w lutym 2013 r.,

Dowód: faktury z załącznikami k. 59-68, 89, 90

W piśmie z 19.02.2013 r. pozwany oświadczył, że nakłada na powoda następujące obciążenia: 6200 zł z tytułu ponadnormatywnego zużycia materiałów; 8900 zł koszt dzierżawy rusztowania do 11 lutego 2013 r.; 500 zł wykonanie poprawek prac powoda; 180 zł – koszt rusztowania (...), które nie zostało zwrócone; 2076 zł – kara umowna w oparciu o art. 9 § 2a umowy (40 zł/m2 x 519 m2 x 10%). W piśmie wskazano, że wynagrodzenie powoda winno wynieść 13580 zł, powód otrzymał 3000 zł, zostaje (...), co odjęte od obciążeń oznacza, że powód winien jest pozwanemu 7276 zł. Pozwany otrzymał pismo 21.02.2013 r.

Dowód: pismo k. 42v

Pismem z 1 marca 2013 r. powód zażądał przekazania mu norm zużycia materiałów, obmiaru robót, wyceny robót nie ujętych w umowie i zwrócił się o korektę faktury. Pozwany odpisał, że powód wykonał 519 m2 prac, z czego 320 m2 wraz z położeniem tynku. Następnie powód żądał przedstawienia dowodów WZ, pozwany odpowiadał, że powód je posiada.

Dowód: korespondencja k. 55-57

W piśmie z 5.11.2013 r. powód oświadczył, że usunął usterki.

Dowód: pismo . 29

Pismem z 12 listopada 2013 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty.

Dowód: wezwanie z umową o windykację k. 11-17

W odpowiedzi pełnomocnik pozwanego wskazał, że żądanie jest bezzasadne, gdyż pozwany obciążył powoda następującymi kwotami: 2076 zł – kara umowna za zwłokę powstałą w wyniku nienależytego wykonania umowy w oparciu o art. 9 § 2a umowy; 8900 zł koszt dzierżawy rusztowania do 11 lutego 2013 r., 500 zł wykonanie poprawek prac powoda, 180 zł – koszt rusztowania (...), które nie zostało zwrócone; 6200 zł z tytułu ponadnormatywnego zużycia materiałów. Pełnomocnik oświadczył, że w wyniku potrącenia roszczenia powoda wygasły i jest on winien pozwanemu 7276 zł.

Dowód: pismo k. 24

Pismem z 21.05.2013 r. powód wskazał, że w jego ocenie zużył 217 szt. worków kleju, a więc 5425 kg i oświadczył, że z uwagi na zły stan techniczny ścian i duże nierówności normy techniczne producenta w zakresie ilości wykorzystanych materiałów utraciły moc.

Dowód: pismo k. 27

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Łącząc strony umowę należy zakwalifikować jako umowę o roboty budowlane, skoro przedmiotem umowy były prace remontowe – dociepleniowe budynku.

Przepis art. 647 k.c. stanowi, że przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia. Przepisy o umowie o roboty budowlane stosuje się odpowiednio do umowy o wykonanie remontu budynku lub budowli (art. 658 k.c.).

Treść umowy stron była niesporna, podobnie jak zakres prac wykonanych przez powoda. Pozwany nie kwestionował prawa powoda do wystawienia faktury załączonej do pozwu, a opiewającej na część wynagrodzenia powoda z tytułu wykonanych prac. Pozwany żądając oddalenia powództwa wskazał na potrącenie wzajemnych roszczeń z wynagrodzeniem powoda.

Zgodnie z art. 498 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Potrącenia dokonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe (art. 499 k.c.)

Oświadczenie o potrąceniu zostało powodowi złożone – jest to pismo datowane na 19.02.2013 r., a doręczone powodowi 21.02.2013 r., w którym pozwany dokonuje wzajemnego obrachunku, stwierdzając, że w jego wyniku powód jest mu dłużny 7276 zł (k. 43v). W piśmie tym wymieniono te same kwoty, co w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Zgłoszone do potrącenia roszczenia mają charakter odszkodowawczy, przy czym jedno z nich to roszczenie o zapłatę kary umownej.

Art. 471 k.c. stanowi, że dłużnik jest obowiązany do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba, że jest ono następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Zakres obowiązku odszkodowawczego wyznacza art. 361 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którymi zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Pierwsze z analizowanych roszczeń zgłoszonych do potrącenia – kwota 6200 zł - to roszczenie o zwrot kosztów pobranego materiału ponad normy producentów, dotyczące zużycia materiałów. Powód w umowie zobowiązał się wykonywać prace z materiałów powierzonych, stosując się do norm producentów. Przekroczenie tych norm stanowi więc nienależyte wykonanie zobowiązania. Pobrane materiały miały być rozliczone po zakończeniu prac. Nie budzi wątpliwości, że materiały pobierane były na podstawie dokumentów WZ i tylko te dokumenty stanowiły podstawę ustalenia ilości pobranego materiału. Jak wynika z zeznań świadków, nie odnotowano zgłoszeń powoda, że w związku ze złym stanem technicznym ścian zużycie materiałów będzie większe, zgłoszenia takiego nie ma w dzienniku budowy. Ponadto biegły potwierdził prawdziwość zeznania pozwanego co do tego, że nierówności ścian mogą powodować zwiększone zużycie wyłącznie kleju. Dowody WZ potwierdzają, że powód pobrał o wiele więcej materiałów, niż wynika z norm producenta i nie dotyczy to wyłącznie kleju, ale także siatki, tynku i gruntu. Jeśli idzie o ilość materiału, która powinna być pobrana, to Sąd oparł się o treść opinii biegłego, która była spójna, logiczna, opierała się o materiał dowodowy zgromadzony w aktach i została przekonująco uzasadniona. Jeśli idzie o normy zużycia, biegły posiłkował się wytycznymi producentów. Zastrzeżenia powoda do opinii nie zasługują na uwzględnienie. Powód poza wywodami teoretycznymi dotyczącymi dowodu z opinii biegłego wskazał, że opinia jest nielogiczna i sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego, nie podał jednak, które wypowiedzi biegłego miałyby być nielogiczne czy sprzeczne z tymi zasadami. Powód nie dostrzegł też, że pominięcie przez biegłego takich materiałów jak pianka i narożnik działa na jego korzyść (biegły wskazał w tym zakresie, że bez dokumentacji projektowej nie można rozstrzygnąć o ilości niezbędnego materiału). Wyjaśnienie przez biegłego (analogicznie jak to podał pozwany), że nierówności wyrównuje się wyłącznie klejem, a więc nie powinno dojść do ponadnormatywnego zużycia siatki, tynku i gruntu, są zgodne z podstawowymi zasadami wykonywania robót dociepleniowych – klej jest pierwszą warstwą, następną styropian, nie powinno więc w ogóle dojść do zużycia większych ilości materiałów wierzchnich. Jednocześnie biegły wyjaśnił na rozprawie, że normy zużycia uwzględniają straty materiałów, co również było jednym z zarzutów powoda. Wobec tego stwierdzić należy, że dowody WZ w połączeniu z opinią biegłego stanowią niewątpliwy dowód na to, że powód nienależycie wykonał zobowiązanie, pobierając o wiele większe ilości materiałów, niż wynikałoby to z norm producenta. Powodowi nie udało się wykazać, że stało się tak z przyczyn od niego niezależnych. W tym wypadku biegły również wypowiedział się, stwierdzając, że w Internecie znalazł zdjęcia kamienicy sprzed remontu i jej stan nie uzasadniał odstępstw od norm (poza klejem, co zostało w opinii uwzględnione). Ponieważ materiały dostarczał pozwany, wartość materiałów pobranych ponad potrzebę wynikającą z norm stanowi jego stratę. Biegły oszacował wartość pobranych materiałów na kwotę wyższą niż pozwany, zatem należy uznać, że także wartość szkody została udowodniona. Ponieważ jednak przy zakupie materiału pozwany mógł odliczyć podatek VAT, kwota przez niego wskazana winna być pomniejszona o ten podatek, zatem zasadne obciążenie wynosi 5040,65 zł (...),23). Jest to kwota wyższa niż dochodzona niniejszym pozwem, zatem już potrącenie należności z tytułu przekroczenia norm materiałowych czyni powództwo niezasadnym.

Zasadne jest także obciążenie karą umowną. Zastosowanie znajdzie tu art. 483 § 1 k.c., zgodnie z którym można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). Art. 484 § 1 k.c. stanowi, że w razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody. Żądanie odszkodowania przenoszącego wysokość zastrzeżonej kary nie jest dopuszczalne, chyba że strony inaczej postanowiły.

Kara umowna jest sankcją cywilnoprawną na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania. Kara umowna stanowi odszkodowanie umowne i jak każde odszkodowanie przysługuje na zasadzie winy. Od odszkodowania sensu stricto różni się tylko tym, że należy się bez względu na wysokość szkody (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 1967 r., II CR 419/67). Zakres odpowiedzialności z tytułu kary umownej pokrywa się w pełni z zakresem ogólnej odpowiedzialności dłużnika za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (art. 471 k.c.). W przypadku zastrzeżenia przez strony w umowie kary umownej, ciężar dowodu niewykonania lub nienależytego zobowiązania spoczywa na podmiocie uprawnionym do jej otrzymania, który nie ma obowiązku udowodnienia winy dłużnika, ani wysokości szkody (uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 6 listopada 2003 r., III CZP 61/2003). Natomiast zobowiązany do zapłaty kary może bronić się zarzutem - podobnie jak każdy dłużnik zobowiązany do naprawienia szkody stosownie do art. 471 k.c. - że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności.

Jako podstawę obciążenia wskazano § 9 ust. 2 a umowy. Stanowi on o karach umownych za zwłokę w wykonaniu prac, a także o karze umownej w wysokości 10% wartości umowy w razie odstąpienia od umowy. Pozwany nie potrafił wyjaśnić w trakcie zeznań, za co naliczono karę. Jednak sposób jej wyliczenia w piśmie z 19.02.103 r. wskazuje, że chodzi o karę związaną z odstąpieniem od umowy (10% wartości umowy). Z kolei z pisma z 21.12.2012 r. wynika, że pozwany odstąpił od umowy, gdyż powód nie wykonał prac w terminie. Stosownie do art. 656 § 1 k.c. do skutków opóźnienia się przez wykonawcę z rozpoczęciem robót lub wykończeniem obiektu jak również do uprawnienia inwestora do odstąpienia od umowy przed ukończeniem obiektu stosuje się odpowiednio przepisy o umowie o dzieło. Oznacza to, że zamawiający mógł odstąpić od umowy na podstawie art. 635 k.c., który stanowi: jeżeli przyjmujący zamówienie opóźnia się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalece, że nie jest prawdopodobne, żeby zdołał je ukończyć w czasie umówionym, zamawiający może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić jeszcze przed upływem terminu do wykonania dzieła. Pozwany naliczył karę tylko od wartości prac faktycznie wykonanych, a więc na korzyść powoda (mógł bowiem zrobić to przyjmując za podstawę także te prace, których powód nie wykonał). Oznacza to, że potrącenie jest zasadne także co do kwoty 2076 zł.

Nie została natomiast wykazana zasadność pozostałych obciążeń. Co do kwoty 8900 zł tytułem odszkodowania za przedłużone wynajmowanie rusztowań, to podstawy jej wliczenia nie zostały ani wyjaśnione, ani tym bardziej wykazane. Kwestii tej nie umiał wyjaśnić pozwany w trakcie przesłuchania, faktury od spółki (...) dotyczą niewątpliwie całej budowy, a więc także innych ekip niż ekipa powoda. Niezrozumiałe jest także obciążanie powoda kwotą 0,20 zł za m² rusztowania, skoro z faktur N. wynika stawka 0,18 zł za m². W żaden sposób nie wykazano wartości rzekomo utraconego przez powoda rusztowania (...), nadto wątpliwym w świetle zeznań kierownika budowy (Z. S.) jest obciążenie powoda odpowiedzialnością za utratę tego rusztowania, skoro zgodnie z tymi zeznaniami rusztowanie było do dyspozycji także innych ekip. Ponadto M. M. stwierdził, że rusztowanie przekazane było na WZ, podczas gdy takiego dokumentu w trakcie procesu nie przedstawiono. Co do konieczności wykonania prac poprawkowych, to powód podpisał bez zastrzeżeń notatkę, stwierdzającą konieczność poprawek, co stanowi wystarczający dowód istnienia usterek. Jednakże nie została wykazana wartość prac poprawkowych – żaden z przesłuchanych świadków nie miał wiedzy w tym zakresie, nie miał jej także pozwany.

Stan faktyczny ustalono na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, opinii biegłego i częściowo także zeznań świadków. Dziennik budowy nie zawiera żadnych informacji istotnych dla rozstrzygnięcia. W szczególności nie ma tam informacji o wyjątkowo złym stanie ścian, co w ocenie powoda miałyby usprawiedliwiać odstąpienie od stosowania norm zużycia materiałów. Nie wiadomo też, które konkretnie wpisy dotyczą prac powoda, skoro niespornym jest, że prace elewacyjne wykonywane były na raz przez więcej niż 1 ekipę. Zeznania M. D. nie wniosły żadnych informacji co do prawidłowości rozliczeń za materiał, jego oświadczenia co do tego, że nie było materiału gdzie przechowywać, czy też że materiału brakowało są bezprzedmiotowe dla rozstrzygnięcia.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto o art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do kosztów tych zalicza się także wynagrodzenie adwokata, o ile reprezentował on stronę w procesie. W niniejszej sprawie

na koszty pozwanego złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika z opłatą skarbową – 617 zł (§ 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2003 r. Nr 97, poz. 887 z późn. zm.)) oraz wydatki na opinię biegłego w kwocie 1415,63 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)